

Jona Zeichen (19) civilnik

Identiteta|Korenine|Jezik

Marnuam slovensko. Rojen sm kot koroški Slovenc. Na pu Kostanjčan na pu Šntlenartčan. Mami in tati sta s mene vedno marnuala slovensko, oba knjižno. Moj vrtec je biu nemško govoreč, v ljudski šui pa sm tud sam pri pouku slovenščine slovensko marnu. Pole na gimnaziji sem spet več v stik pršu z materinščino. Oba tk *irgendwie* nikol nism vedu kam zdej zraun spadam, ko so vsi drhač marnual kk js, nism se počutu kot Rožan ne kot Zilan al Selan, Podjunčan pa tud na. Mao sm biu zgubljen in sm učasih še vedno. Za dolg cajt je bil moj najboljši prijatelj Podjunčan, pa sva se začela pogovarjat v slovenščini. On v podjunščini, jaz pa v polovični knjižni slovenščini. Pa sem začeu uporablat podjunske izraze in izgovorjavo. Pole v višji stopnji pa smo se med mladinci več začel prauhat po sloveje in tk sm podzavestno začel zbirati in uporabljati narečja drugih. Odkrival sm ljubezen do jezika in njegovoga zvena. Sam svojo narečje pa nisem znal. Vedno sm se prilagodil in se še vedno učasih tistem, s kirim marnuam. Narečja govorim, znam ga pa ne. Korenine poznam, čutim jih pa ne.